

Mezzosopranistka s podmanivým sametovým hlasem **Lucie Ceralová** absolvovala nejdříve studium germanistiky a nederlandistiky na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Lásku k hudbě, pěstovaná již od dětství, ji posléze přivedla ke studiu zpěvu u Heidi Petzold na Vysoké hudební škole "Carl Maria von Weber" v Drážďanech, které zakončila s vyznamenáním. Již během studia zpívala významné role svého oboru jako např. Olgu v Evženu Oněginovi, Prince Orlofského v Netopýrovi nebo Sexta v La Clemenza di Tito, se kterým absolvovala mj. turné po Itálii. Stala se finalistkou Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka a byla jí udělena cena Společnosti Antonína Dvořáka za nejlepší interpretaci Dvořákovy písně. Další umělecké podněty získala Lucie Ceralová v rámci mistrovských kurzů u Brigitte Fassbaender, Margreet Honig, Evelyn Herlitzius a Marie Pochopové.

Následovalo dvouleté angažmá v divadle v Rostocku, kde se zpěvačka německému publiku představila mj. jako Carmen, jako Poutník v L'Amour de loin od Kaiji Saariaho, jako Flóra v Traviatě, jako Cupido v Orfeovi v podsvětí a nebo jako Camilla v prvním uvedení Kreislerovy opery Das Aquarium. Od roku 2011 pravidelně hostuje i na dalších německých operních scénách, např. ve Staatstheater Schwerin a nebo v divadle v Münsteru, kde mimo jiné ztvárnila hlavní roli ve světové premiéře opery Timeshift, kterou přední divadelní časopis Die Deutsche Bühne označil za jednu z nejzajímavějších soudobých hudebních inscenací v Německu. V roce 2012 debutovala v drážďanské Semperoper v novém nastudování Henzeho opery We come to the River.

Lucie Ceralová je rovněž žádanou koncertní pěvkyní a interpretkou písní. Z významných produkcí jmenujme vystoupení v Drážďanské Frauenkirche, ve Filharmonii v Kolíně nad Rýnem (koncertní provedení Rossiniho Viléma Tella), účinkování na Pražském jaru, na Merziger Festspiele nebo na prestižním mezinárodním festivalu Kammermusikfest Lockenhaus v Rakousku, kam přijala pozvání Gidona Kremera. Posluchačům se zde nezapomenutelně vryla do paměti svou jedinečnou interpretací skladby Luigi Nona La Fabbrica illuminata.

Nahrávky pro Český rozhlas či pro Kulturradio Berlin dokumentují její mnohostrannost.

K dirigentům, se kterými spolupracuje, patří např. Matthias Foremny, Anthony Bramall, Hans-Christoph Rademann, Niklas Willén, Nicholas Milton, Rasmus Baumann, Ekkehard Klemm, Charles Olivieri Munroe nebo Theodore Kuchar.

Lucie Ceralová byla stipendistkou Nadace Brücke/Most česko-německého porozumění a Nadace Oscara a Very Ritterových. V roce 2005 získala Drážďanské evropské stipendium, které se udílí mimořádně nadaným mladým umělcům.